

**2 Cor: v. 8. Men wij hafwe
tröst, Phil: III. 20. 21. ...
Betrachtad då**

Backman, Johannes Arvidi

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1710 Barckmann o. Luhr

National Library
of Sweden

2. Cor: V. 8.

MEn wij hafwe tröst/ och
 behafwe mycket mera lust/ at
 ute wandra ifrån lekamen/
 och hemma wara när **H E R-**
 ranom/ thesfore/ ehwad wij
 ähre hemma eller ute wan-
 drande/ wijnlägge wij of/ at
 wij måge honom tackias.

Phil: III. 20. 21.

MEn wårt omgångelse är i
 Himmelen/ tådan wij och
 wånte frälsaren **J E S U S**
 Christum/ hwilken war ströpli-
 ga Lekamen skal förklara/ på
 thet/ han skal giöra honom likt/
 med sin förklarade Lekamen/ thet
 med han förmår sig alting uue
 derläggis.

Betrachtad

Då fordom

Den

DygdEdle och Gud-ålfande Fru Rådmanstan

ifrån Nyen/

Nu mera hoos GUD Salig

Fr. SUSANNA

W A R E B E M A N N

Effter ett Christeligt/ i Trone och endteligen/ genom then tim-
 meliga Döden/ ifrån Wårlden ute wandrande, bles til sin Ande-löse Lekamen/
 med en Förräm och Christelig Litz-Process, den 28 Junii Anno 1710 til sin
 Hwislo-Cammar i **U R D** Doom Kyrckia beledsagad/ thåt at förwånta
 en Frögdefull Upsländelse och glad Förenting med Siälen/ på
 wår Frälsares **J E S U** Christi store och all-
 männa Dombs Dag.

Af

JOHANNES BACKMAN. A. E.

Hiob. 14: 1. 2.
 Sir. 40: 1. 2. 3.
 Psal. 39: 7.
 Heb. 13: 14.
 Hiob. 4: 19.
 Psal. 102: 8.
 Hiob. 7: 4. 5.
 Psal. 39: 9.
 Gen. 47: 9.
 Psal. 39: 14.
 Hiob. 3: 3.
 Rom. 7: 24.
 Jesa. 26: 7.
 1. Tim. 2: 4.
 Deut. 29: 19.
 Jesai. 57: 10.
 Deut. 29: 19.
 Hiob. 31: 2. 4.
 Phil. 3: 19.
 Sap. 2: 6. 7. 8.
 Jerm. 2: 36.
 Sap. 5: 7.
 Psal. 39: 9.
 Prov. 16: 15.
 Hiob. 3: 6.
 2. Cor. 5: 3.
 Matth. 7: 22.
 Luc. 14: 27.
 2. Cor. 5: 3.
 Apoc. 15: 6.
 Pl. 49: 10: 11.
 Jerem. 17: 11.
 Luc. 14: 27.
 Sap. 5: 8.
 Joh. 1: 5. 10.
 Matth. 25: 10.
 Hiob. 14: 5.
 Jerem. 5: 12.
 1. Cor. 9: 24.
 Luc. 14: 24.
 Sap. 5: 6. 7. 8.
 Prov. 11: 4.
 Luc. 12: 20.
 Jesa. 66: 20.
 Gen. 47: 9.
 Psal. 39: 14.
 1. Pet. 2: 11.
 Gen. 28: 12.
 Philip. 3: 20.
 1. Pet. 1: 4.
 Phil. 1: 23.
 Phil. 3: 13.
 Col. 3: 1.
 1. Cor. 13: 12.
 1. Joh. 2: 1.
 Joh. 17: v. 11.

I alle/ alle wij/ som födz til denna wärld/
 Wij födas hjt at boo; men här ey länge blifwa:
 Thet huus wij fädt af jord/wij här i oro dritwa/
 Til thes wij wandra af/ och skiljas från all flärd.

Sielf Hon/ then ädla gäst/ uti thet jordska huus/
 Ey söfwe's uti sömn/ ell' sitter nänsin stilla/
 Hon går/ hon wandrar af och an/ kring wärlden willa/
 Tills hon sin Himmel får/ och går nhr stärm och bruus.
 Så är wår lefnad här i wärlden/ tā wij boo/
 (Från första födzlo stund/ til sidsta dagsens qwalle)
 En wandring i oro/ med längtan til thet ställe/
 Ther själen får sitt hem/ och ewigt sälla roo.
 O! wandringz dyra wäg/ och gång som yppen står/
 För allom lijka/ doch/ ey alla lijka wandra.
 Man hållt sin egen wäg/ utwål och stiger andra/
 An enda lifszens wäg. Så mängen wilsamt går.
 Ty går här wandringz män/ hwar på sin stigs och gång/
 Och sökia wägar them/ the tro til Himlen föra/
 Igenom rikedom/ och annat hwad som töra
 Ett jordiskt nöije ge/ och ähra utan twång.
 Med slif owissa stigs/ hoo här sin wandring göör/
 Han ey från wärlden ut/ och up at Himlen skrider/
 Och får ey seger hamn/ ändoch han mycket skrider/
 På reesan/ hwad han wärft/ slätt intet nöije föör.
 När reesan ändat är med lefnadz sidsta dag
 Och han sin reese - råck afkläder och wil komma
 I Himbla Sahlen in/ thär som the rätta fromma
 Med bröllopsz kläder stå/ tā börjas sådan klaag:
 Jag måst nu kläda af/ min dödelighe's drächt/
 O! at iag wore klädd/ med Trones hwita kläder/
 Men ach! iag naken ähr/ och nu platt intet äger/
 Mitt alt/ nu intet är/ så ringa är min prächt.
 Nu seer iag/ ach för seent/ hur iag uti min gång/
 Har fehlut om then wäg/ iag först och sidst bordt stiga
 Förståndzens Sool/ för then iag ödmuikt skolat nija
 Jag undan gick/ ty är nu så min swane - säng:
 Jag måst nu här ifrån/ och får ey dwäljas meer
 Jag måst nu til den ort/ diit iag ey tänckt at wandra/
 Då iag på wärldzens baan/ så särglds läp med andra
 Och Himlen dijt iag tänckt/ tilstängd iag för mig seer.
 Hwad hielper nu mit prääl/ min timli roo och lust/
 Hwad gagnar mig then skatt och rikedom iag samblat/
 Hwad all min lefnadz daer/ då iag i mörkret samblat
 Mitt lijf nu ändar sig/ i ewig qwal och pust.
 Men sälla wandringz man/ then i en lefwand tro
 Weet ödmuikt säija thet/ at han en reen utlänning
 I wärlden ähr/ och som en gäst och resand främling
 Med Jacob wandring giör/ och går på trones bro.
 Som wret i Himmelen/ sig ha' en bärgar' rätt/
 Och ödr wanskiigt arff/ som then/ ther effte wintar/
 Som här på trones wäg/ sin Jesum effterlångtar/
 Och söker honom städz/ med trones reena sätt.
 Med slif en Himmelsk krafft/ han up til Himlen faar
 Och klädar ödmuikt thär/ hwar Jesus här lin sitter
 På Fadrens högra hand/ och beder som han gitter/
 At ingen skal förgås/ af then utwalda skaar.

Ther

Thår seer han och then frögd/ som är i Himlens Saal/
 Bland änglar och Gudz barn/ som ewigt åhra sungen
 Och öka glädien högt/ med hierta hoog och tunga/
 När wij på jorden här/ willt öka thetas taal.
 Förwisso han och seer/ at hela Jordens kräp/
 Med alt thet jordiskt är/ kan ey beständig blifwa/
 Och siälens hydda swag/ wil döden nederriswa/
 Så siälen ey blir thår/ men wandrat högre op.
 O! huru börjar han så längta här ifrå!
 Hur börjar han med flit/ at wandra til sitt hemma/
 Från werldzens snöda lust/ och från all syndzens slamma
 At nå sitt rätta heem hoos GUD/ har han åtra.
 Och så/ ehwad han går/ åhr ute eller in/
 Hans högsta winning åhr at kunna GUDI tackas/
 Hans åhra blifwer reen/ fast then af wårlden gåckas/
 Sin Himmel hwart han går/ har han i hog och sin/
 Han wål i wårlden åhr i dödlighetens tiäll/
 Går doch ey wårldzens wåg/ men up til Himla gårdar
 Om lifzens enda wåg/ han sig allena wårdat/
 Som födr en jordiskt man/ til Himbla boning säll:
 Hwad jordiskt är och syns/ han tronpar med sin foot/
 Hwad Himmelskt är/ hans sinn' för högsta nöje achtar/
 I Himblen så en skatt/ han flitigt eftertrachtar/
 Alt hwad ey gagnar thår/ hans sinne är emoot.
 Uti en oreen werld/ han håller sig doch reen/
 Han beder: HERRE gif mig ett förnyjat sinne/
 Jag thet som gagnar måst/ må endast haa i minne/
 At på mitt inne wäll/ ey finnes något meen.
 I mootgångz swåra tiid/ och bittra kårsens stund/
 Han teer sig tålig/ from/ och så i trona strifder/
 Han winner aldrast/ då han sachtmodigt li,der/
 Och hårlig segrar wist/ när ögon lågz i blund.
 Ty far han här ifrån/ med denne frögdensång:
 Min reesa ändas nu/ nu får min siäl sitt hemma/
 Går I min been i roo/ tils GUDz basune-ståmma/
 Ehr åter wåcker up/ I Himlen åhr min gång.
 Fru Rådmanstän/ hwars kräp/ här står på denne bår
 Nu ande-lös/ Hon war/ som hwar en kan besanna
 Een wanderstka/ som ey/ på jorden wille stanna/
 Wid något jordiskt hem; men thet som ewigt ståår.
 Ey må jag tålja här om Hennes jordiskt flycht/
 Från hemma huus och land/ och mera hwad hon åtte/
 Til orter fleer/ hwar ej hon längre dwåljas måtte
 In som en wandrand gåst/ in til sin ändalycht.
 Doch hon sig nöja leet och wed sig såledz tänckt/
 Warachtig blifwand stad/ wij ey på jorden sinna/
 Wårt lijf en wandring åhr/ tils wij til Himlen hinna
 O! ewigt säkra boo/ dijt är min sinnen länkt.
 Men thet jag tålja wil/ hur: Hon sin wandringzboos:
 Med Christinas rätta art/ i stridand' wårlden giorde/
 Hon Christinas wandringz wåg/ och hur' man wandra borde/
 Af HERrans orde lärdt/ och sökte intet roos.
 Ty wil Hon och sin gång/ med tron och Gudligt sin/
 Här ställa så/ hon kund' til JESUM hastigt komma/
 Och från sig ute gå och wårlden med the Fromma/
 At i thet jordska huus/ Hon toge Himblen in.
 Then

Act. 7: 54.
 Jesa. 6. v. 3.
 Luc. 2: 13.
 Luc. 15: 10.
 Psal. 102: 27.
 Luc. 21: 33.
 2 Pet. 3: 10.
 Eccl. 12. v. 7.
 Rom. 7: 24.
 Coll. 3: 1.
 Philip. 3: 20.
 Rom. 8: 23.
 2 Cor. 5: 9.
 Phil. 3: 7.
 Joh. 15: 20.
 2 Cor. 7: 5.
 Hiob. 4: 19.
 2 Cor. 5: 4.
 Psal. 128: 2.
 Ioh. 3: 13.
 Philip. 3: 12.
 Coll. 3: 1.
 Ps. 42: 2. 3.
 Philip. 3: 7.
 Cant. 2: 3.
 Ps. 51: 12.
 Luc. 10: 42.
 Ps. 73: 28.
 Act. 14: 2;
 1 Tim. 6: 12.
 2 Cor. 4: 17.
 2 Tim. 4: 8.
 Luc. 2: 29.
 Phil. 1, 23.
 Dan. 12: 13.
 1 Thef. 4: 16.
 2 Ioh. v. 5.
 Psal, 39: 14.
 2 Cor. 5: 2.
 Heb. 13: 5.
 Ps. 56: 9.
 Ierm. 9: 19.
 Ps. 120: 5.
 Ps. 119: 19.
 Act. 21: 14.
 Ebr. 13: 14.
 Gen. 47: 9.
 Phil. 3: 20.
 Jesai. 30: 21.
 Matth. 7: 13.
 Hiob. 14: 14.
 jerm. 9: 24.
 1 Thef. 4: 1.
 Ebr. 11: 6.
 Luc. 9: 23.
 Philip. 3: 12.
 Then

Matth. 10:37:38. Then wåg ehuru swår/ och frång som hålst then åhr/
 Hiob. 2: 2. Med snaror öfversatt och har sin röfwar/ trånne
 1. Ioh. 2: 16. Med lustar åfwen tre/ som uti världen theenne/
 Rom. 7:21:22. Wår frija trones fart med list och wåld affkär.
 Act. 14: 22. Hon doch sin Himla wåg/ med trones-art och sätt/
 Cant. 3: 3. Allt som en Himmelsk Brud/ til Jesum mån upleta/
 Ps. 25: 4. Med slitig bödn/ och sa: Min Jesu låt mig weta
 Ps. 26: 11. Din wåg/ min foot tu styr/ til dig at wandra rätt.
 Phil. 3: 7. Allt Bråål och wårldlyg lust/ hon med ett stoort föracht
 Rom. 8: 18. Af slog; men kårsens bood/ med wånligt sune mötte/
 1. Cor. 4: 17. Hwad alt i världen hålst/ til olast sammansötte/
 Ebr. 10: 3: 4. Hon toog/ så willigt up/ med lefwand trones macht/
 Ps. 73: 28. Sin winning och sin lust Hon wille thår i haa/
 Philip. 3: 13. At af en renad siål/ skul lysa reena tuchter/
 Gal. 5: 13. 24. Tro/ Kårlek/ ödminkhet och andansegna fruchter/
 2. Thel. 1: 3. Sachtmod/ Frijd/ Tålmod/ med fromhet framgång taa.
 Ps. 122: 2. 3. Ty såg man Henne och/ i kyrckia slitigt gå/
 Luc. 10: 39. At höra HErrans ord/ wed Jesu egna fötter/
 Ps. 6: 7. Hon som Maria satt/ och bad sig åffta trötter
 2. Cor. 4: 16. At hon af resan matt/ skull lijf och styrka få.
 Sul. Hist. v. 1. 2. Hon med sin Jojachim, en rätt Susanna wa/
 Matt. 6. v. 19. Som eij i wårldens Godz/ sitt enda nöije sökte/
 1 Tim. 6. 17. Men uti kårlek reen/ i Himblen skatt sig öfte/
 Jel. 58. 7. Så Hon sig wårda leet/ om them som intet ha.
 Act. 9. 36. Som en Tabea hull och Sader-löfas wån/
 Syr. 4. 11. Hon ånkior klåda månd/ och af sitt bröd them nära/
 1 Tim. 6. 19. Hon oförtruten war/ at ge/ för HErrans åhra/
 Rom. 12. 13. Til Scholor, Hospitaal, til kyrckior och thes mån.
 Phil. 3: 13. Seen Hon i lefwand tro/ til Himblen wandrat så/
 Act. 21. 14. Hon altid hade tröst/ och lust med HErrans wilja
 Ps. 42. 3. At komma hem til GUD och sig från jorden skilja:
 Rom. 8. 23. I all sin wandringz-lycht/ Hon tänckte här uppå.
 Job. 14. 14. I sådan wandringz läp/ så Hon thet bodet fick
 Jel. 38. 1. At Hon med döden nu/ skull wandringz-mödan ånda/
 Apoc. 22. 21. Hon sa iag wånter på/ iag wil til Himlen lånda:
 Hiob. 16. 22. God Nat / iag somnar in/ så Hon ifrån öf gick.
 Apoc. 14. 13. O! mycket sälla Fru/ nu niuter Hon sin roo/
 Eccl. 41. 51. Wij wistas här i sårgh/ Hon Himbla lust besitter/
 Ps. 42. 4. Wij mattas ut af suck/ af slift år Hon nu qwitter
 Ps. 16. 11. Wij sh och sökia heem/ Hon har i Himblen bo.
 Jerm. 31. 16. I! Högt bedröwade som stån med kinder wååt/
 Jöh. 11. 11. Hwij förjen I så högt Ehr Wån och Moder kåra
 1. Cor. 2. 9. Hon niuter ju hoos GUD en Himmelsk frögd och åhra
 Ps. 45. 16. Och går bland Anglar thår/ i Himmelsk åhre-stååt.
 2 Sam. 12. 23. Hon wånter öf til sig/ at wij med Henne må
 Ps. 126. 3. Så glådias thår och bli/ i ewig ewig tijder/
 Ps. 124. 6. 7. Ey wil Hon mehra hijt til thenna wårld oblijder
 Luc. 15. 10. Men at wår wandringz tijd skull snart sin ånda få.
 Apoc. 14. 13. Så ninte Hon sin Roo/ til Siålen sin så säll!
 Dan. 12. 13. Och glådien som Hon fått/ men kråppen såkert såfwe/
 Proverb. 10. 7. Des witttra dygde-Namn/ wij här på jorden låfwe/
 Ps. 39. 14. Så leng wij wandra/ och in til wår lefnadz qwåll!!!

